

DIKKE FREDDY AAN ZEE

Dikke Freddy aan Zee

*met zonnige groeten vanuit
de Koningin der Badsteden*

een reeks columns van Erik Vlaminck

Thuishaven van de column *Brieven van Dikke Freddy* is Sociaal.net, een online forum voor maatschappelijk debat. Maar de *Brieven van Dikke Freddy* vonden ook een plek op talrijke colloquia, studiedagen en vormingssessies. Ze doken op kranten en tijdschriften en ze kregen drie jaar op rij (2014-2016) een prominent podium op Theater aan Zee in Oostende.

Kern van de column is een permanente aanklacht tegen armoede en onrecht die vooral effect heeft vanwege de verrassende en hilarische verpakking. Met de jaren konden de *Brieven van Dikke Freddy* niet alleen een breed publiek bekoren maar vonden ze ook hun weg naar de vergadertafels van politici en beleidsmakers waar ze af en toe toch wel enige impact hadden.

Aan Bart De Wever, burgemeester van Antwerpen,
Hoboken en Berendrecht

Betreffende: emigratie

Mei 2014

Geachte heer De Wever, beste Bart,

Ik sta al jaren op alle mogelijke wachtlijsten voor een sociale woning maar ik kom op die wachtlijsten geen stap vooruit omdat ik voortdurend langs links en langs rechts voorbijgestoken word omdat ik zagezegd geen personen ten laste heb.

Nochtans heb ik met mijn schuldbemiddelaar, mijn trajectbegeleider, mijn sociaal assistent, mijn thuisbegeleider en verschillende GAS-ambtenaren meer personen ten laste dan de gemiddelde Belg.

Daarom heb ik besloten om na vele jaren uw stad te verlaten.

Ik zoek te verhuizen naar Knokke want daar zijn naar het schijnt geen schuldbemiddelaars, geen trajectbegeleiders, geen sociaal assistenten, geen thuisbegeleiders en ook geen GAS-ambtenaren. Naar het schijnt zijn daar zelfs geen wachtlijsten, simpelweg omdat er daar geen mensen wonen die personen ten laste hebben.

Met hoogachting,

Dikke Freddy

Aan de heer Luc Muylaert, uitbater van
Theater aan Zee

Betreffende: sollicitatie

Juni 2014

Geachte heer Muylaert, beste Luc,

Ik vond uw naam en uw adres in doorweekte drukletters op een bierkaart toen ik toevallig in café De Pelikaan een verfrissing gebruikte. Vervolgens heb ik bij de aanwezigen meer informatie over uw persoon gevraagd. De meesten bleken u te kennen als uitbater van Theater aan Zee.

Aangezien ik niet wist wat Theater aan Zee is, heb ik ook over die kwestie inlichtingen ingewonnen. Ik begrijp nu dat u elke zomer gedurende twee weken allerhande artiesten en ander volk dat nooit gewerkt heeft in Oostende op podiums posteert. Ze brengen daar dan voorstellingen waar geen mens iets van begrijpt maar waar desalniettemin, of juist daarom, luidruchtig applaus en drinkgelag op volgt. Ik was meteen gecharmeerd door uw persoonlijkheid.

Bovendien werd mij gemeld dat u elke zomer werkt met een leger vrijwilligers om de stoelen goed te zetten, de kaartjes te knippen, het leeggoed op te ruimen en dergelijke meer. Naar ik heb begrepen krijgen deze vrijwilligers in ruil een pakket drankbonnen en kunnen ze à volonté mee eten met de artiesten. Ik wil bij

dezen dan ook solliciteren naar een positie als vrijwilliger op uw festival.

Zonder dat ik erom gevraagd had, hebben ze mij in café De Pelikaan heel uw levensloop uitgetekend en zo vernam ik dat u een mens met een beperking bent omdat u niet in Oostende bent geboren. Uw Aalsterse afkomst maakt u levenslang tot ‘binnenlander’ en dat zal ongetwijfeld een rem zetten op de verdere expansie van uw theaterfestival. Het is een reden te meer om mij als vrijwilliger in dienst te nemen aangezien ik, geboren in Oostende, de plaatselijke gebruiken ken.

Mijn eigen levensloop kan kort worden samengevat. Vanwege tegenslagen, misverstanden en aanhoudende gezondheidsproblemen ben ik alleenstaande en heb ik een groot deel van mijn bestaan in Antwerpen moeten doorbrengen zonder dat ik daar hout had om pijlen te maken.

Omdat ik er uitgeprocedeerd was had ik besloten om naar Knokke te verhuizen want dat is naar het schijnt een stad waar een mens nog hogerop kan geraken. Vanwege een onverkwikkelijk dispuut met een treinbegeleider heb ik Knokke echter niet bereikt en ben ik uiteindelijk in mijn geboortestad gestrand, waar ik door een tussenkomst van de Allerhoogste een bierkaart onder mijn pilsglas vond met uw naam en adres erop.

U begrijpt dat ik hoopvol uitkijk naar onze nakende samenwerking die ongetwijfeld vruchtbaar zal verlopen en ik groet u met de meeste hoogachting,

Fr. De Meester,
u mag mij genoeglijk aanspreken onder mijn
roepnaam: Dikke Freddy

Aan Jean Vandecasteele, burgemeester van
Stene en Oostende

Betreffende: plasproblemen

Juli 2014

Geachte heer Vandecasteele, beste Jean,

Omdat mijn lichaam meer vocht inneemt dan het afgeeft noemt men mij Dikke Freddy. Desondanks – en met de jaren wordt dat erger – heb ik geregeld dringende behoefte om te wateren. Het is daar dat mijn schoen wringt.

Eergisteren kreeg ik een gasboete van – alstublieft! – 90 euro omdat ik geheel aan het gezicht onttrokken mijn behoefte deed tegen de achterkant van een affichebord van Theater aan Zee. U moet trouwens eens goed kijken naar zo'n reclamepaneel; wie daarbij geen neiging krijgt om terstond te wateren mankeert iets.

In volle discussie heeft uw gasman mij onder de neus gewreven dat ik gebruik moet maken van het plasplan, een soort landkaart waar alle kabinetten van Oostende op zouden staan. Het wonder zou dag en nacht te bekijken zijn op www.hogenuod.nu. Toen ik hem zei dat ik bij hoge nood zelden een computer bij de hand heb, repliceerde hij met een grijns dat ik ook gebruik kan maken van de gratis plas-app. Zo'n figuur weet natuurlijk ook dat een armoezaaier als ik nog nooit in zijn leven een app gezien heeft.

Enfin, na enig gesukkel ben ik in uw Sociaal Huis aan een papieren plasplan geraakt. Maar het klopt langs geen kanten. Het nummer één op uw plasplan is het kabinet aan het Marie-Joséplein. Daar hangt een papier waarop in drukletters 'Fermé' staat. Ik ben dan naar de kabinetten in het stadhuis getrokken. Die zijn alleen open tijdens de kantooruren, terwijl het bij mij vooral buiten de kantooruren hoogwater is. Dan maar naar de sanitaire installaties van het Noordzeeaquarium. Die waren dermate overstroomd dat de vissen er liever in de gemakken dan in hun visbakken zaten. En zo kan ik nog even verder gaan.

Maar de volgende ochtend zag ik op het Marie-Joséplein tot mijn verbijstering een pissijn dat er de vorige dag niet was. Ik wou direct de koe bij de horens vatten maar ik had de leiding nog niet in handen of het pissijn begon te bewegen. Het zonk gewoon in de grond! Het scheelde geen haar of ik had het in mijn broek gedaan.

In café De Pelikaan vernam ik dat er in Oostende intussen al vijf van die bewegende pissijnen staan. Om de winkelende madammen niet te verstoren komen ze alleen 's nachts uit de grond. Wie bedenkt zoiets!? En ook, hoe heet zoiets? Ik heb erover lopen prakkiseren en het kan niet anders of zo'n bewegend pissijn heet plascenseur.

Mijn stoelgang werd wel helemaal ontregeld toen ik hoorde dat die vijf plascenseurs, alstublieft, een half miljoen euro hebben gekost. En dat er plannen bestaan om nog vijf extra plascenseurs de placeren. Opnieuw een half miljoen euro dat ondergepist zal worden!

Meneer de burgemeester, u hebt er geen gedacht van hoe vreugdevol klaterend mijn water stroomt in een pisbak van honderdduizend euro terwijl ik in uw Koningin der Badsteden vanwege administratieve perikelen zelfs niet aan een leefloon geraak. Maar eigenlijk wou ik u alleen melden dat ik de middelen niet heb om mijn gasboete van 90 euro te betalen. Een kei valt, met hoogachting, niet te stropen.

Dikke Freddy

Aan Vanessa Vens, voorzitter van het OCMW
te Oostende

Betreffende: carrière-advies

Juli 2014

Geachte mevrouw Vens, beste Vanessa,

Ik heb in verschillende horecazaken rondvraag moeten doen vooraleer ik uw naam kon vinden, want in tegenstelling tot andere OCMW-voorzitters staat u zelden of nooit in de gazet.

Ikzelf, mevrouw, heb meer dan twintig jaar aan de onderkant van de maatschappij in Antwerpen verbleven en ik was daar compleet uitgeprocedeerd. Daarom had ik besloten om naar Knokke te verhuizen, want ik vernam dat men daar niet uitgeprocedeerd geraakt omdat men er alle procedures kan omzeilen. Door falen van de NMBS heb ik Knokke niet bereikt en ben ik in Oostende gestrand.

Zodoende heb ik nu uw OCMW leren kennen en ik ben tot de vaststelling gekomen dat u de zaak helemaal verkeerd aanpakt. Ik heb in Antwerpen geleerd hoe een stad de armoede kan wegwerken en ik wil u graag enige tips ter zake aan de hand doen.

Schaf om te beginnen dat open loket in uw bevolkingsdienst radicaal af en verplicht iedereen die iets nodig heeft om weken vooraf, liefst per computer, een afspraak te maken. Er zullen met de slag veel minder mensen aan uw loket verschijnen.

Verplicht iedereen die in een ziekenhuis aankomt om, voor er een stethoscoop wordt bovengehaald, een royaal voorschot te betalen. De mensen zullen dan wel twee keer nadenken vooraleer ze daar gaan aankloppen.

Verplicht bovendien alle leefloontrekkers om vrijwilligerswerk te doen. Gedurende de uren dat ze aan het werk zijn kunnen ze alleszins geen grotere schuldenbergen maken.

Een strikte invoering van de bovenvermelde maatregelen zal al heel wat armen uit Oostende doen vertrekken. Bovendien zal het u persoonlijk ook geen windeieren leggen. De voorzitters van het OCMW van Antwerpen die de bovenvermelde maatregelen hebben ingevoerd, de dames Monica De Coninck en Liesbeth Homans, werden omwille van hun deskundigheid om het armoedeprobleem op te lossen binnen de kortste keren tot minister benoemd. En hun naam en hun portret staat met de regelmaat van de klok in de gazet.

Ik ben bereid om u nog meer lumineuze ideeën aan de hand doen. Als tegenprestatie zou ik het op prijs stellen mocht u mijn leefloondossier ten spoedigste kunnen regelen. Ik kan u alvast melden dat ik mij uit eigen beweging heb aangemeld om vrijwilligerswerk te doen bij Theater aan Zee.

Hoogachtend,

Dikke Freddy

Aan Vanessa Vens, voorzitter van het OCMW te
Oostende

Betreffende: uw vraag over mijn enveloppen

Juli 2014

Geachte mevrouw Vens, beste Vanessa,

Op uw vraag waarom ik brieven verstuur in enveloppen waar ik op de zijde van de geadresseerde mijn eigen naam en adres vermeld en op de zijde van de afzender de naam en het adres van de bestemming, kan ik slechts antwoorden dat ik helaas geen geld heb om postzegels te kopen.

Vermits de Belgische Post ongefrankeerde post altijd aan de afzender bezorgt schrijf ik op de envelopzijde waar de afzender moet staan altijd de naam van de bestemming. Meer moet u daar, met de meeste hoogachting, niet achter zoeken.

Dikke Freddy

Aan John Crombez, minister van fraude

Betreffende: Poolse stielgeheimen

Juli 2014

Geachte heer Crombez, beste John,

Sinds kort verblijf ik in Oostende en het toeval wil dat ik aldaar in café De Pelikaan een Poolse medemens heb leren kennen.

Het appartement boven De Pelikaan is verkocht aan een jong koppel uit Gistel dat er naar aloude Vlaamse traditie aluminiumramen en een paar poutrellen laat steken. Eveneens naar aloude Vlaamse traditie laten zij die werken uitvoeren door Poolse gastarbeiders. Het is zo dat ik kennis heb gemaakt met de plafonneur Konstantin die 's middags in De Pelikaan komt schaften.

Van hem vernam ik dat het bij Poolse plafonneurs gebruikelijk is om dagelijks meermaals in de kuip met bezetsel te wateren. Dit gebruik heeft voor de verbouwer het voordeel dat de kosten van een toiletcontainer kunnen worden uitgespaard. Voor de Poolse werkmans is het grote voordeel dat, indien de klant achteraf weigert te betalen, altijd via een eenvoudig DNA-onderzoek bewezen kan worden van wie de muurbezetting origineel afkomstig is. Enfin, het moge duidelijk zijn dat die Polen, door jarenlang achter het IJzeren Gordijn te zitten, geleerd hebben om fraude te bestrijden.

Vermits u als minister bevoegd bent voor de onuitroeibare fraude in ons vaderland is het bovenstaande Poolse stielgeheim – dat ik u bij dezen gratis aan de hand doe – wellicht bruikbaar om een nieuw wetsvoorstel in te dienen.

Verplicht alle bouwvakkers per decreet om voortaan in hun bezetselkuip of mortelmolen te wateren en u beschikt meteen over een nieuw mechanisme waarmee u zwartwerk én alcoholmisbruik op de werf kan controleren.

Tegelijkertijd zou ik u beleefd willen vragen of u geen goed woordje voor mij kan doen bij uw partijgenote Vens Vanessa ten einde de voortgang van mijn dossier bij het OCMW van Oostende ietwat te bespoedigen. Ik heb de indruk dat een eenvoudige Poolse plafonneur rapper een volledige bovenverdieping bezet heeft dan dat een OCMW-bediende een verhuis van Antwerpen naar Oostende geregistreerd heeft.

Intussen verblijf ik met de meeste hoogachting,

Fr. De Meester,
algemeen gekend als Dikke Freddy

Aan John Crombez, minister van fraude

Betreffende: illegale Antwerpenaars

Augustus 2014

Geachte heer Crombez, beste John,

Wij hadden het genoeg elkaar in het Leopoldpark in café Cour aan een van de biertenten van Theater aan Zee te ontmoeten. U zal zich herinneren dat wij daar hebben gesproken over een brief betreffende de stielgeheimen van Poolse bouwvakkers die ik u gestuurd had maar die u, wellicht vanwege fraude bij de Belgische Posterijen, nooit ontvangen hebt. Wij constateerden dat Theater aan Zee zijn horeca beter weet te organiseren dan zijn theaterstukken en wij kwamen tot de conclusie dat ze volgend jaar wellicht beter alle opvoeringen schrappen en alleen nog horeca-in-het-park overhouden. Ze zouden dan alleszins geen subsidies meer nodig hebben en de mensen zouden zich de kop niet meer moeten breken over theaterstukken zonder begin en zonder einde.

Ons gesprek werd echter onderbroken omdat Caroline Gennez aan uw mouw kwam trekken met de woorden: 'Ik kom u verlossen.' Het viel mij op dat ze in het echt veel kleiner is dan op de televisie of in de gazet. Het is andermaal een bewijs dat ons nieuws serieus gemanipuleerd wordt.

Op het moment van de redelijk onbeleefde tussenskomst van Caroline Gennez was ik van plan om u

enkele gevallen van fraude aan te kaarten. Ik zet ze bij dezen dan maar op papier.

Er woekert hier in Oostende om te beginnen een grootschalige fraude van bedriegende Antwerpenaars. Dat zit zo: ze wonen eigenlijk ginderachter maar ze kopen hier een appartement om het in het zwart te verhuren. Vervolgens laten ze zich hier officieel inschrijven en ze maken op papier van hun huis in Antwerpen hun tweede verblijf. Kassa-kassa, want in Antwerpen betaalt ge zo goed als geen belasting op een tweede verblijf (wie zou daar trouwens een tweede bedrijf willen?) en in Oostende betaalt een ingeschreven inwoner amper taks. Die frauderende Antwerpenaars krijgen in Oostende daarbovenop ook nog een officiële parkeerkaart waarmee ze vlak bij het strand mogen parkeren. En uiteraard kan zo'n parkeerkaart voor grof geld verhuurd worden.

Ge moet die Antwerpenaars verwijderen, meneer Crombez. Ze vergroten hier het parkeerprobleem, ze hebben een andere volksaard, en vooral: ze verloederen hier het dialect. Bovendien mogen ze, als ze hier ingeschreven zijn, hier ook komen stemmen. En u weet toch ook dat ze vanwege hun dwars karakter altijd voor de verkeerde partij stemmen.

In verband met het Oostendse parkeerprobleem kan ik u ook nog melden dat ik hier een Brusselaar heb ontmoet bij wie ge voor vijftien euro een gehandicaptenkaart kunt kopen. Hij verkoopt trouwens eveneens tramkaarten aan halve prijs en levert desgevraagd ook SIS-kaarten en medewerkerskaarten van Theater aan Zee die te gebruiken zijn bij de horeca in het park.

Fraudegewijs kan ik er nog aan toevoegen dat in

verschillende Oostendse snoepwinkels waar een mens zelf snoep kan scheppen een kilo snoep beduidend zwaarder weegt dan een kilo lood of pluimen, dat de nachtwinkels de dag en de nacht regelmatig omwisselen en dat er in de Koningin der Badsteden 's morgens vroeg kolossaal veel bier geleverd wordt vanuit camionetten zonder enig opschrift die ge eerder voor een bouwwerf dan voor een café of een eetgelegenheid zouden verwachten.

Meneer Crombez, omdat ik geen verklikkerskarakter bezit ben ik uiteraard niet bereid om bij alle bovenvermelde kwesties namen, toenames en adressen te noemen. Alleen bij een paar van de Antwerpenaars zou ik eventueel bereid zijn om dat te willen overwegen.

Daarom lijkt het mij geraadzamer indien u officiële en beëdigde fraude-ambtenaren zouden aanstellen die de feiten heterdaadsgewijs kunnen constateren. Het zou de staatskas dermate veel geld opleveren dat bijvoorbeeld de leeflonen ruim zouden kunnen stijgen.

Zoudt u in dat verband toch niet willen vergeten om uw partijgenote Vens Vanessa aan te spreken betreffende mijn persoonlijk leefloondossier; het komt mij voor dat mijn leefloondossier net zoals de brief die ik u stuurde betreffende de stielgeheimen van Poolse bouwvallers ergens op een verkeerde plaats werd gelegd.

Ik groet u intussen met de meeste hoogachting,

Dikke Freddy

Aan Johan Vande Lanotte, voorlopig nog minister van windmolens maar vanaf Nieuwjaar burgemeester van Stene en Oostende

Betreffende: stroomproblemen bij derden

Augustus 2014

Geachte Heer Vande Lanotte, beste Johan,

Wellicht kunt u zich mijn postuur nog voor de geest halen. U hebt mij namelijk hedennacht in café Cour in het Leopoldpark vriendelijk getrakteerd nadat ik u daar verlost had van een paar opdringerige schrijfsters en actrices die u voortdurend wilden aanraken.

U vertelde mij tussen neus en lippen dat u van plan bent om, wanneer u zeer binnenkort minister af zal zijn, de last op u te nemen om burgemeester van Stene en Oostende te worden.

U zal zich misschien nog herinneren dat ik u direct op de interessante mogelijkheid heb gewezen om hier in Oostende bovenop het Europacentrum een paar windmolens te laten installeren.

Nu schiet het mij bijkomend te binnen dat het misschien mogelijk is dat de artiest die de geblutste rode containers maakte die op het Zeeheldenplein het zeezicht belemmeren, zich ermee kan bezighouden. Gegarandeerd dat niemand er dan nog naast zal kijken. En alle gazetten zullen er melding van maken.

Hoe dan ook zal de Europatoren, wanneer er vro-